

MEDITATIE

“Schone handen” (1)

“Ontzondig mij met hysop, dan zal ik rein zijn, was mij, dan zal ik witter zijn dan sneeuw” Psalm 51 : 9.

Het is begrijpelijk dat David dit bidt, want hij heeft vuile handen gemaakt. Hij heeft zich meester gemaakt van een vrouw die niet de zijne was. Haar man – een trouwe officier uit zijn leger – had hij op een slinkse manier de dood in gejaagd om haar vrij tot vrouw te kunnen nemen. Misschien heeft David gehoopt dat zijn zonden verborgen zouden blijven. Misschien heeft hij zelfs gedacht dat hij als koning wel kon maken wat hij had gedaan. Maar de HEERE stuurt hem zijn profeet, die hem duidelijk maakt dat hij Gods gebod heeft overtreden: Gij zult niet doodslaan! Gij zult niet echtbreken! Het heilig gebod dat Hij aan Israël en de wereld gegeven heeft en waar Hij ons ook aan houdt. Dan kan David niets anders meer zeggen dan: ‘Ik heb gezondigd tegen de HEERE’ (2 Sam. 12:13). David mag blijven leven, koning blijven zelfs. ‘De HEERE heeft uw zonde weggenomen,’ zegt de profeet. Wel zal hij de consequenties van zijn daden moeten dragen. Het zwaard zal van zijn huis niet wijken, zegt de profeet hem (2 Sam. 12:10), het zwaard dat hij zo gemakkelijk had gebruikt om zijn boze doelen te bereiken.

David's weerstand is gebroken, de weerstand die hij getoond had tegen Gods

heilig gebod. Maar dat wil niet zeggen dat hij in zijn schulp kruipt en bij de pakken neer gaat zitten. Hij staat op en begeeft zich naar het heiligdom, de tent, het huis waar God te midden van zijn volk wilde wonen, om daar, staande voor Gods aangezicht, zijn schuld te belijden en Hem te aanbidden. Uit het gebed dat hij daar toen heeft gebeden moet deze psalm gegroeid zijn. David kan, na wat hij heeft gedaan, niet anders dan zich aan Gods genade toevertrouwen. ‘Wees mij genadig, o God,’ horen we hem bidden, ‘want Uw liefde en Uw trouw zijn groot. Wis mijn overtreding uit, want groot is Uw ontferming’ (3). Hoe groot Gods ontferming was wist David uit de woorden van de profeet: ‘De HEERE heeft uw zonde weggenomen.’ Maar het was ook te ZIEN bij het heiligdom. Want vóór het heiligdom stond het altaar en daarop zag men offerdieren branden. En dan wist men: die offers branden daar in mijn plaats: ik, zondaar, mag voor Gods aangezicht leven.

David bidt dus niet op het onzekere als hij zegt: Wees mij genadig, alsof God ook wel eens *niet* genadig zou kunnen zijn. Nee, hij vertrouwt zich aan Gods

genade toe omdat hij weet dat Gods ontferming altijd groter is dan onze zonde. David zag dat aan de offers op het altaar. Wij hebben het offer voor ogen dat Jezus voor ons bracht, het offer dat Hij bracht aan het kruis en dat ons wordt verkondigd in het evangelie. Met dat offer voor ogen vertrouwen ook wij ons aan Gods genade toe, wetend dat zijn ontferming groter dan onze zonde is.

Daar begint het altijd mee: dat we op het offer van Jezus zien. Het heiligdom kon men in Davids tijd niet naderen zonder dat men het ALTAAR voor dat heiligdom zag staan. Men kon er gewoon niet langsheen kijken. Zo kunnen ook wij niet vertrouwend tot God gaan zonder op Jezus te zien. Dat moeten we ook niet proberen. Dan roepen we om genade maar vertrouwen we ten diepste

niet dat de HEERE ons genadig *is*. Dan blijft er een verborgen twijfel in ons hart die als we niet uitkijken tot wantrouwen uit kan groeien.

Het begint altijd met Jezus en met het offer dat Hij voor ons bracht aan het kruis. Op grond van dat offer roepen we God met vertrouwen aan. Op grond van dat offer spreken we Hem ook aan als onze Vader, met liefde en ontzag, omdat we weten hoeveel het Hem waard was Vader van zondaren te kunnen zijn nadat we zijn geboden overtreden hadden. Toch noemen we Hem meteen bij het begin van ons gebed 'Onze Vader', zoals de Catechismus ons leert (vr. en antw. 120), met vertrouwen én ontzag, omdat Hij 'door Christus onze Vader geworden is', om het offer dat Hij wilde brengen – het offer waarom wij en de wereld waarin wij leven nog mogen bestaan voor God.

Er wordt wel eens gedacht dat eigenlijk alleen doorgewinterde gelovigen God Vader mogen noemen. Maar de Catechismus is een boekje voor schoolkinderen en die krijgen hier te horen dat Jezus ons *gebiedt* God als onze Vader aan te roepen, opdat ze van het begin af niet alleen met ontzag maar ook met vertrouwen leren bidden – om het offer dat Christus voor ons bracht. Zo was het eerste wat David zag als hij het heiligdom naderde het altaar, als teken dat God zondaren genadig is. Vandaar dat hij zich, ondanks alles wat hij heeft gedaan, toevertrouwt aan Gods genade. 'Wees mij genadig, o God', want groot is uw liefde – groter dan onze zonden ooit kunnen zijn, al kost ons dat moeite om te geloven. David is er ook nog niet klaar mee. Want juist als hij voor God staat voelt hij zich met vuile handen staan. Vandaar dat hij er steeds op terugkomt dat hij *gewassen* wil worden. 'Was mij – reinig mij – ontzondig mij', horen we hem bidden. Hij voelt zich vuil maar wil

In dit nummer vindt u weer verschillende vervolgartikelen. In elk van die kunt u zaken aantreffen die voor het beleven van deze Pinksterbedeling onderwijzend, dan wel bemoedigend zijn. Hopelijk ben ik niet te onbescheiden als ik alle lezers wijs op het stukje van onze penningmeester. Hij mag zijn taak voor onze stichting alle lange tijd verrichten, en we hopen dat dat zo mag blijven! Voor hen die langdurig of ernstig ziek zijn, met een handicap door het leven gaan wensen we bijzonder de nabijheid van de Heere toe. Gods Geest wil ons immers geven : het hart omhoog, het oogt naar Boven! Allen Gods sterkte en zegen in deze oordeelstijd toegewenst!

Ds. J.P. Boiten

graag schoon zijn en met schone handen kunnen verschijnen voor de levende God.

Nu was het niet niets wat David gedaan had: echtbreuk, moord – dingen waar- aan je je handen vuil maakt. Staande voor de heilige God, die Israël zijn geboden had gegeven en die ze ook bewaakt, voelt David zich een onreine, iemand die van Gods heiligdom moet worden geweerd. Want wat voor God komt, moet rein en zuiver zijn, zo heilig als God zelf als het erop aankomt: Wees heilig, want Ik ben heilig, zegt de HEERE in zijn wet (Lev. 19:2). Hij wil niet dat de glans van zijn heiligheid ook maar door iets wordt verontreinigd. David voelt dat, en al weet hij dat zijn zonden vergeven zijn en vertrouwt hij zich toe aan Gods genade, hij voelt zich onrein en wil gewassen worden: 'Was mij, reinig mij', o God. Dat besef zit er diep in bij ons mensen. Niemand geeft graag toe ergens vuile handen mee te hebben gemaakt en als we het *moeten* toegeven, voelen we ons daar hoogst ongemakkelijk bij. David probeerde de ene zonde onder de andere te verbergen en wij doen dat nog. In het publieke leven leidt dat tot 'ongekend on-

recht', om met het rapport van de ondervragingscommissie kinderopvang- toeslag te spreken. En ook voor God willen we graag verschijnen als mensen op wie niets, of hooguit heel weinig aan te merken valt. En we zijn blij als we 't niet zo erg gemaakt hebben als David.

Maar als het tot ons doordringt dat het GOD is ons aanspreekt in zijn woord en dat Hij ons houdt aan zijn heilige geboden, dan voelen we ons net als David met vreze en ontzag voor God staan, en ineens herinneren we ons dat misschien niet álle geld dat we bezitten helemaal schoon is, en dat niet ál onze begeerten even zuiver en blij zijn als die van de bruid en de bruidegom in het Hooglied, en dat lang niet álle woorden die we hebben gesproken de liefde hebben ge- diend, de liefde tot God en onze naaste. En al weten we uit het evangelie dat God ons onze zonden vergeeft, we voel- en ons niet blij omdat we met vuil aan onzen handen voor God staan en we begrijpen het gebed van David: Was mij, reinig mij – en we voelen ons náást hem staan.

Lexmond, dr. J. van Eck

Waar is Jezus? (13)

Aan de rechterhand van de troon.

In Hebreeën 8 spreekt de apostel over de Heere Jezus als de hemelse Hogepriester Die gezeten is aan de rechterhand van de troon der Majesteit in de hemelen, vs. 1. Moeten we daar- van schrikken? Houdt ons dat er van af om tot die grote, heerlijke Jezus te gaan? We kunnen immers voor die heili-

ge God niet bestaan? Maar laten we dan goed lezen wat hier staat geschreven. Jezus is daar gekomen nadat Hij Zijn werk op aarde heeft volbracht. Op die ereplaats is Jezus gezeten omdat Hij de Gekruisigde en de Opgestane is.

Want de apostel schrijft : "wij hebben zodanige Hogepriester..." Dat woordje 'zodanige' vat alles samen wat hij over Christus heeft gezegd. In deze brief is over de Godheid van Jezus geschreven Hij is het Afschijnsel van de heerlijkheid van de Vader.

Hij is niet alleen groot in Zijn Godheid maar ook in Zijn mensheid. Want Hij heeft ons vlees en bloed aangenomen. Dus als Mens is Hij het binnenste voorhang binnen gegaan.

Deze Persoon heeft onze overtredingen verzoend door Zichzelf te offeren. Deze is het die nu voor ons bidt. Door Zijn verdienste is de toegang tot God vrij! Wat een rijke zegen en troost ligt er dan in het zitten van de Heere Jezus aan de rechterhand van de Majesteit van God. Hij kan gepast medelijden met ons hebben in onze zwakheden. Want Hij heeft al de verzoeken doorge maakt, maar heeft daarin niet gezondigd. We kunnen met al onze zonden en gebreken bij Hem terecht! En niemand die daarmee tot Hem komt wordt afgewezen. Want wij hebben zodanige Hogepriester die door God is verkoren. De Vader getuigt : In Hem heeft Mijn ziel een welbehagen.

Wat mag je vanuit dit getuigenis van Jezus gelovig tot Hem gaan. Er zijn minstens drie argumenten om je ook heilig verplicht te voelen om tot deze Hogepriester te gaan :

1. de verzoening in Christus is volmaakt. Toen Jezus Zichzelf had opgeofferd ging Hij in de hemel en daar nam Hij plaats aan de rechterhand van Zijn Vader. Het is op grond van Zijn verdienste! Niets en niemand kan Hem die plaats ontnemen.

2. Jezus is daar ten dienste van de rechterhand van Zijn Vader. Met die rechterhand doet God grote daden. Dat Jezus dat mag doen laat zien dat Hij in de genegenheid, het welbehagen van Zijn Vader deelt. Wie door die hemelse

kracht wordt geleid, mag eens met Christus op Zijn troon zitten. Hij bereidt de ereplaats voor allen die Hem toebehoren! Wat zou een nietig mens mij doen?

3. Aan deze Jezus is alle macht gegeven. Hij heeft Goddelijke volmacht om te heersen tot bekering van zondaren. Hij mag met Goddelijke permissie Zijn verdienste krachtig toepassen en Zijn heil uitdelen aan mensen die het niet waardig zijn. Met al die macht redt en bewaart Hij de Zijnen voor eeuwig! Als we gericht worden op deze plaats waar Jezus is, geeft dat moed en kracht om in moeilijke tijden voort te gaan. Zalig hij die deze Jezus tot zijn Hulp en Sterkte heeft. Hij ziet in gunst op elk die op Zijn bijstand wacht! Want Deze rechterhand is hoog verheven.

H.I. Ambacht, ds. J.P. Boiten

TREK MIJ TOT U

Trek mij tot U, o Heere,
in 's levens zonneshijn.
Als donk're wolken dreigen
laat steeds bij U mij zijn.

Laat, Heer', in 't leed des levens
mij nimmermeer alleen.
Trek heil'gend mij U nader
in alle tegenheên.

Trek met Uw liefdekoorden
Mij dicht, Heer', tot U,
Als smartelijk is het lijden
Laat schuilen mij bij U.

Uit : Troost Gij mij, van Regina Kleisen.

De genade Gods niet tevergeefs (2)

“En wij als medearbeidende, bidden u ook, dat gij de genade Gods niet tevergeefs mocht ontvangen hebben.”

2 Korinthe 6 : 1

Drie punten overwegen we in deze tekst:

1. Wat moet gij verstaan onder de genade Gods.

Wat is deze genade Gods waarvan de apostel hier spreekt? Het is een uitdrukking die verscheidene betekenissen in de Schrift heeft. Soms betekent het de vrije gunst van God, gelijk wanneer wij lezen : “Uit genade zijt gij zalig geworden, niet uit de werken”. Soms betekent het de werking van de Heilige geest in de bekering van een mens, zoals wanneer Paulus de Galaten vertelt dat: God hem geroepen heeft door Zijn genade. Doch ik denk, dat het in onze tekst een wijdere, bredere betekenis heeft.

Naar mijn mening betekent het hier dat genadige aanbod van vrije genade voor de slechtste der zondaren, dat gewoonlijk het evangelie genoemd wordt, en alzo genoemd wordt, omdat het op welke manier dan ook goede tijdingen brengt; het betekent die vrije gave van gerechtigheid, vrede en vergeving, waarvoor nu is gezorgd voor allen die in de Heere Jezus zullen geloven. Welaan, wat is het dat dit aanbod zó belangrijk en dierbaar maakt? Het is eenvoudig dit: dat wij allen van nature zondig en bedorven zijn. Wij komen in de wereld met een neiging tot het kwade en niet tot het goede; wij laten dit in onze kindsheid blijken door boze buiten, door jaloersheid en door eigenliefde. Wij laten het in onze jeugd tot uitdruk-

king komen in bedrog, in de ijdelheid, in onwilligheid om te leren, in de ongehoorzaamheid aan onze ouders, in ondankbaarheid en in verwaandheid. Wanneer wij opgeklommen zijn tot de mannelijke jaren, dan tonen wij het wel op honderd manieren – door tekens, wanneer wij durven, te zwichten voor onze begeerlijkheden en hartstochten, door het genot meer te beminnen dan God, door sabbatschending, zweren, drinken en overspel, door liefdeloos gedrag jegens onze naaste, door hoog-

moed en ijdelheid, door de Bijbel te veronachtzamen, door weg te blijven uit de kerk, door Zijn sacramenten te versmaden, door Zijn gezanten te onteren, door wereldsgezindheid, door jaar in jaar uit te leven zonder één liefdevonkje jegens Hem, Die ons het leven en de adem en de dingen die wij genieten gaf. Dit is de wijze waarop wij van nature onze tijd graag zouden willen doorbrengen, en zo laten wij op de een of andere manier blijken dat onze harten arglistig zijn, méér dan enig ding, ja dat zij dodelijk zijn. Het is buiten kijf dat het also niet in den beginne was; de mens

werd geschapen, en ten dage dat Hij alles beëindigd had, zei zijn Formeerder, zowel van hem als van al Zijn andere werken, dat zij zeer goed waren. Doch Adam heeft zijn beginsel niet bewaard en hij at van de verboden vrucht en viel. In die ure werd zijn natuur met een ontzaglijke verandering bevangen; hij verloor het heilige beeld en de gelijkenis Gods en vanaf die tijd heeft de mens in zijn hart een voortdurende neiging tot het kwade gehad.

J.C. Ryle (1816 – 1900), bisschop in de Anglicaanse kerk, uit : "Komt tot Mij".

Psalm 7

In de Psalmen merken we dat de psalmdichters op God betrokken zijn. Zij leven in relatie met de Heere God. Alles

wat zij in het leven ervaren brengen zij bij God tot in de kleinste gebeurtenissen toe, zoals hier in Psalm 7 over een bepaald onbekend incident. Toch is het niet altijd direct merkbaar dat een dichter de aanwezigheid en hulp van God ervaart. In zo'n situatie

krijgt zijn Psalm het karakter van een klacht, een roep om hulp en redding uit benauwde omstandigheden.

Psalmdichters vertellen onze geloofservaring daarom zijn ze zo geliefd onder ons, ervaringen van klein geloof, verwarring, angst, het falen, je afgewezen voelen. Ze vertellen ook van hun hoop en geloof, de liefde waarmee zij God liefhebben in hun leven. En dat God hen accepteert zoals zij zijn! Dat alles laat ook iets zien en nog veel meer hoe Jezus als mens onder ons heeft geleefd met dezelfde menselijke ervaringen, die

Hem lieten lijden vanwege onze menselijke zwakheden en zonden, om ons met God te verzoenen.

Psalm 7 is een persoonlijke klaagzang van David hij bidt God om gerechtigheid. Er heeft onbekend incident plaatsgevonden in zijn leven toen een man uit de stam van Benjamin David zwart maakte voor alles en nog wat. Misschien is zo'n situatie wel herkenbaar voor u als lezer? Dan mag u deze Psalm tegen oneerlijke bekritisering bij God als recept ter genezing gebruiken. Want dat is de achtergrond van Davids schreeuw om recht en veiligheid bij God. De eerste paar verzen geven de wanhopige omstandigheid aan waarin hij verkeerd om God als zijn toevlucht te zoeken. En vervolgens doet hij een beroep op zijn onschuld tegenover de boosheid van zijn tegenstanders. Davids belevenis laat aan ons zien dat grote problemen in kleine stapjes komen. Wees dus waakzaam! We kennen het wel uit eigen ervaring: enorme problemen beginnen vaak door ogenschijnlijk onbelangrijke oorzaken.

Het kan zijn dat die moeilijkheden juist ontstaan omdat de oorzaken niet worden onderkent en rechtgezet.

De stam Benjamin, de kleinste stam van Israël, bezorgde David de grootste problemen. Eerst was het Saul, de eerste koning van Israël. Hij was een Benjaminit en achtervolgde David door hem te doden. Toen David koning was verzette de stam van Benjamin zich tegen zijn regering en was het de Benjaminit Simeï die koning David vervloekte en de Benjaminit Sheba die een opstand tegen hem opzette. In vers 1 lezen we over een zekere Cusj, die David kwaad wilde doen. Daarom riep David God aan om recht te doen door hem onschuldig te verklaren.

Al die kleine, irritante wespen steken uit de kleine stam Benjamin zorgen voor problemen. Zulke kleine problemen kunnen ons ook overkomen. Daarom is het goed om al die kleine oorzaken waar grote problemen uit voort komen voor God neer te leggen. God vindt geen enkele zaak onbelangrijk en wil ons helpen om onze problemen de baas te worden. David wist dit. Daarom eindigt hij zijn Psalm met lofprijzing, aanbidding en dankzegging dat God uiteindelijk op zijn tijd recht zal doen. In onze geloofsbeleving is God een rechtvaardige Rechter van de gehele aarde. Zijn plannen zullen zegevieren. God doet recht!

Ds. C. Bos, Benschop

In dagen van ziekte

Lijden en bidden

‘Is iemand onder u in lijden? Laat hij bidden’ (Jakobus 5: 13a).

‘Nood leert bidden.’ Het is een bekend gezegde. We weten echter dat nood veel vaker doet mopperen, schelden en klagen. Aanklachten en verwensingen naar God en mensen zijn aan de orde van de dag. Lijden kan verharderen en verbitteren. Het kan zelfs onze wilskracht breken en ons alle moed benemen.

Gelukkig kan het ook anders. Soms brengt nood een mens op de knieën voor God. Paulus schaart in Romeinen 8: 28 tegenslagen onder middelen met een gezegende uitwerking wanneer ze ons bij de HEERE brengen. Juist in het oprechte bidden, leren wij onze nood kennen. Dan kunnen wij niet meer verder zonder en buiten de Heere Jezus.

We krijgen Hem nodig voor onze zonden. We omhelzen Hem als de Zaligmaker die zeer gewillig is ook ons te behouden en te helpen. ‘Zalig hij, die in dit leven, Jakobs God ter hulpe heeft; hij die door de nood gedreven, zich tot Hem om troost begeeft’ (Psalm 146: 3). En die troost schenkt Hij, want Hij troost met de vruchten van Zijn verzoenend lijden en sterven.

Lijden. Wie is er niet mee bekend? Lijden heeft vele gezichten. Soms blijft het voor de buitenwereld verborgen. Dan is er sprake van stil, verborgen

lijden. Er zijn mensen voor wie er geen einde aan lijkt te komen. Hun leven is een lange, doorlopende beproeving, die eerder meer dan minder wordt. Er is lichamelijk, psychisch en geestelijk lijden. Een enkele keer verschijnt alles tegelijk. Er is lijden vanwege gemis en rouw. Je kunt ook lijden aan de Kerk, aan de gemeente, aan de wereld, aan het verval van normen en waarden. Mensen lijden aan het feit dat hun kinderen of kleinkinderen aan God voorbij leven. Of en omdat, er openlijk gespot wordt met de HEERE en Zijn Woord. Ook kinderen van God ontgaat het lijden niet. We hoeven slechts te denken aan Job, de grote lijder van het Oude Testament. De arme man kreeg ook nog eens vrienden op bezoek die hem met hun goede bedoelingen alleen maar kwelden.

Er is samenhang tussen zonde en lijden. Wie kent niet gevleugelde uitspraken als: 'waren er geen zonden, dan waren er geen wonden'? Of: 'Op de bodem van alle vragen ligt der wereld zonde-schuld'?

De zondeval (Genesis 3) bracht een zee van ellende en lijden mee. Maar laten we in geen geval God de schuld daarvan geven. Liever luisteren we naar Jakobus met zijn positieve raad. 'Bid', zegt hij.

Bidden is je noden bij de HEERE bren-

gen. Hij heeft Zijn adres ons bekend gemaakt, Zijn Naam genoemd. Echt bidden is niet een slag in de lucht, zo van: baat het niet, dan schaadt niet. Het is een aanroepen van God. Vaderlijk weet Hij ons lijden te verzachten. Er is bij Hem doen aan. Niet alleen met het oog op de tijd, ook in het licht van de eeuwigheid. 'Laten wij met vrijmoedigheid naderen tot de troon van Gods genade ...' (Hebreeën 4: 16). En vrijmoedigheid vinden we door gelovig op Christus te zien.

Soms gaat de weg anders dan wij hoopten. Ons bidden lijkt zonder verhoring te blijven. Volgens onze Heidelberger theologen verhoort de HEERE het gebed beter dan wij het verwoorden kunnen (antw. 129). Paulus bad driemaal om bevrijd te worden van de stekende doorn in zijn vlees. Een engel van satan sloeg hem met duivelsvuisten. De HEERE verhoorde zijn gebed, maar Paulus bleef ondertussen wel ongeneeslijk ziek. De doorn bleef zitten, maar zie God: 'Mijn genade is voor u genoeg'. Zijn God gaf hem kracht om de last te dragen. Dat doet de HEERE nog. 'Houd aan, grijpt moed, uw hart zal vrolijk leven' (Psalm 69: 13 ber.).

De Heere Jezus wordt genoemd de medelijdende Hogepriester (Hebreeën 4; 13). Hij is in elke diepte van smartelijk lijden geweest, omdat Hij onze zonden tot op het kruis gedragen heeft.

Laat Hem tot uw ziel spreken. Zie op Hem, Gods meest gemartelde Kind, de grote Overwinnaar van zonde, ziekte, dood. Heel Zijn leven was een onafgebroken lijden. Hij vond in Zijn bangste uren een gesloten hemel, maar zo is Hij ons tot een Zaligmaker en Heere geworden. Eén Die als we ons van alle mensen verlaten voelen, getrouw blijft. In Hem hebben wij zelfs een bidder als wij zelf niet meer tot gebed in staat zijn. Als kracht en woorden ons ontbreken.

Lijden, zonde en dood zijn niet door God gewild, maar Hij kan en wil het wel gebruiken om ons aan Jezus' voeten te doen komen. Onze uitwendige mens kan minder worden, schrijft Paulus, maar de inwendige – de nieuwe mens – groeit van dag tot dag. Zo worden wij – hoe het ook gaat – meer dan overwinnaars door Christus en blijven onze harten in de grootste smarten in de HEERE gerust.

Zouden wij wanneer we zo gezegend worden, dan niet voor anderen een zegen willen zijn? Ook als we ons zelfs niet eens meer kunnen bewegen. Wie hoorde nooit vertellen van bezoekers die getroost en bemoedigd terugkeerden van ziekenbezoek en maar al te graag weer opnieuw gingen? Ze kregen meer mee terug dan ze brachten.

'HEERE, stel ook mij tot een zegen. U bent het waard!'

1 Houd Gij mijn handen beide met kracht omvat,
geef mij uw vast geleide

op 't smalle pad.
Alleen kan ik niet verder,
geen enk'le schree,
neem trouwe zieleherder,
mij met U mee.

Op d' ongewisse baren
van d' oceaen,
in stormen en gevaren
grijp, Heer, mij aan.
Ik zie uw aanschijn blinken
in duist're nacht,
behoed mij dan voor zinken
door uwe macht.

3 En blijft m' ook soms verborgen
uw grote macht,
Gij voert mij tot de morgen
ook door de nacht.
Neem dan mijn beide handen
en leid uw kind,
tot ik aan d' eeuw'ge stranden
de ruste vind.

Harskamp, ds. J. Belder

Als een gespeend kind (11)

“Mijn ziel is als een gespeend kind in mij”

Psalm 131: 2

Dit is het voedsel waarvan de gespeende ziel moet leven :

Aansporingen.

Laten we nu onze hoofdgedachte gebruiken om onszelf te beproeven. Laten we hier ernst mee maken en ons hart oproepen om nauwgezet te verantwoorden wat wij ervaren van de kracht van God op onze ziel, waardoor deze gespeend wordt van het aardse. Ik heb

de grootste mogelijke reden om u tot deze plicht te bewegen:

A) Een christen heeft geen grotere plicht dan zichzelf en zijn staat regelmatig te toetsen aan de hand van de tegenwoordige waarheden. Als het Woord des Heeren wordt gesproken en de waarheid wordt geopenbaard, is het een grote plicht om ons hart ernaast te leggen en onze ziel en toestand te beproeven. Dit wordt bedoeld in 2 Korinthe 13 : 5:

"Onderzoekt u zelf, of gij in het geloof zijt, beproeft uzelf". En Galaten 3 : 6 wil hetzelfde zeggen: "Zo iemand meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelf in zijn gemoed. Maar een iegelijk beproeve zijn eigen werk; en alsdan zal hij aan zichzelf alleen roem hebben, en niet aan een ander."

b) Hierin ligt waarlijk het leven en de kracht van de Godzaligheid. Het gaat niet om wat we uiterlijk belijden, maar om wat we innerlijk zijn. "Die is een Jood, die het innerlijk is." Romeinen 2 : 29, Engelse vertaling. Velen belijden veel en beweren dat ze in hoge mate gestorven zijn aan wereldse dingen en daarvan zijn gespeend. Aanschouw hen echter in hun wandel en volg hen in de wereld. Niemand is vleselijker en ijdelder dan zij.

c) we kunnen nooit bewijs vinden voor een genadewerk in ons, als we dit niet met zekerheid kunnen zeggen. Er is geen groter en zekerder bewijs van een genadewerk in het hart dan dit, namelijk dat onze ziel gespeend is van de tegenwoordige dingen.

d) Als we hier niet door de kracht van de genade gespeend worden, zullen we hierna buiten de hemel gesloten worden. Wilt u horen wat onze Heere

Christus hierover zegt? Sla dan Mattheüs 18 : 3 op : "Voorwaar zeg Ik u: indien gij u niet verandert en wordt gelijk de kinderkens, zo zult gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan." "Indien gij u niet verandert..." Is dat alles? Nee, maar u moet worden als kleine kinderen "zachtmoedig, ootmoedig, zelfverloochenend en gespeend. Dat staat in het volgende vers: "Zo wie dan zichzelf zal vernederen, gelijk dit kindeke, deze is de meeste in het Koninkrijk der hemelen."

Het is één ding om veranderd te worden, het is iets anders om als kleine kinderen te worden, om als een kind gemaakt te worden. Dit is het ware kenmerk, dit maakt een ziel echt geschikt voor de heerlijkheid. Als we niet gespeend zijn, is er ook geen zaligheid voor ons. Heb ik dan geen dringende reden om u tot dit zelfonderzoek te bewegen? Laten we daarom tot de toetssteen komen: als we geen beproeving verdragen, is er geen ware genade. Stel uzelf de vraag : is mijn ziel als een gespeend kind? Is God bezig mij te spenen of niet?

Mattheüs Meade, uit : 'In stilheid en vertrouwen.'

Van de Penningmeester

In de afgelopen voorjaarsvergadering is de jaarrekening besproken en vastgesteld. Het bestuur is dankbaar voor de vele giften die zijn binnengekomen in het afgelopen jaar 2023. Ook de rentebaten waren weer hoger dan in afgelopen jaren. Het verlies is uitgekomen op EUR 3.117. Het uitgeven en verzenden van het blad is kostbaar. Het lukt dan ook nog niet om ondanks alle giften een

break-even exploitatie te realiseren. Enerzijds is dat reden tot zorg, maar anderzijds is er genoeg reden tot dankbaarheid. Het lukt ons nog steeds om 10 keer per jaar het blad uit te brengen en daarmee de vele lezeres te bemoedigen en te vertroosten. Niet in eigen kracht, maar vanuit Gods Kracht. Natuurlijk blijven we streven naar reductie van kosten en verhoging van

inkomsten. Dat blijft belangrijk om het voortbestaan te garanderen. Het is al weer de 81^e jaargang die komt.

Op de site onder ANBI verplichtingen is de samenvatting van de winst- en verliesrekening opgenomen. In 2022 hebben we nog een legaat ontvangen, waardoor in dat jaar het verlies vrijwel nihil was. Een grote reden tot dankbaarheid dat een van onze lezers in het testament deze optie had opgenomen. Wilt u deze optie ook overwegen en wilt u hierover extra informatie, dan kunt u hiervoor

contact opnemen met de penningmeester via info@krachtnaarkruis.net. Mocht u verder vragen hebben over de financiën of het gevoerde financiële beleid, dan kunt u uiteraard via hetzelfde emailadres uw vragen stellen. De penningmeester zal deze dan beantwoorden en indien nodig contact met u opnemen.

Dank aan alle lezers en kerkenraden die ons werk al heel veel jaren steunen. Het bemoedigt en versterkt ons om in afhankelijkheid verder te gaan.

Veiligheid (4)

Bij het onderzoeken van dit onderwerp kwam ik een, voor mij, onbekend woord tegen. Spoofing.

Gelukkig werd eronder direct uitleg gegeven. Bij spoofing wordt er een trucje gebruikt om een andere identiteit aan te nemen.

Spoofing betekent letterlijk namelijk 'nabootsen'.

Een oplichter gebruikt dit regelmatig. Maar hoe gaat een oplichter te werk? De oplichter kan zich telefonisch voordoen als iemand van uw bank. Het telefoonnummer manipuleert hij, waardoor ook daadwerkelijk het telefoonnummer van de bank op uw telefoon verschijnt. Dit maakt het zo gevaarlijke! De oplichter zegt dat er wat mis is met uw betaalrekening of bankaccount en vraagt u om geld over te maken naar een zogenaamde kluisrekening of veilige rekening. Het klinkt nog heel aannemelijk ook Het kan ook zijn dat de oplichter vraagt om uw code, uw privé- of inloggegevens.

Ik hoop nooit dat dit u overkomt, maar als het wel zo is hoop ik dat u direct

alarmbellen hoort rinkelen in uw hoofd! Want: banken vragen nooit om geld over te maken naar een andere rekening.

- En de banken vragen nooit om persoonlijke gegevens, zoals uw pincode of inloggegevens.
- Daarom: verbreek direct de verbinding als u het niet vertrouwt. En u kunt het beste direct daarna het telefoonnummer van uw bank opzoeken en hen bellen. Dan zijn zij op de hoogte. Als u geen gegevens geeft of iets overmaakt is er niets aan de hand. Maar het is toch goed om het te melden. Dan weten ze dat men weer actief is. En u weet dan zeker dat er helemaal niets aan de hand is met uw bankrekening, dat alles in orde is. Ook is het fijn om even over het voorval met een betrouwbaar iemand door te praten.
- Nogmaals, ik hoop het niet. Maar mocht u of iemand in uw omgeving toch helaas slachtoffer geworden zijn.

Doe dan altijd direct aangifte of een melding bij de politie. Veel mensen schamen zich nadat zij slachtoffer zijn geworden van oplichting, dat hoeft absoluut niet. Het kan ons namelijk allemaal overkomen. Deze criminelen gaat zo geraffineerd te werken. Zij maken misbruik van het vertrouwen dat u hebt. Dus echt: iedereen kan slachtoffer worden. Maar onderneem echt direct actie.

- Mocht u meer informatie over deze onderwerpen willen? Op internet staan vele artikelen. Maar ook op het YouTube kanaal van het ministerie van Justitie en Veiligheid kunt u veel vinden. Bij voorbeeld over: het meekijken

bij pinnen, babbeltrucs, hulpvraag-fraude (bijvoorbeeld vis WhatsApp), phishing en online veiligheid.

- Maar samenvattend: laat u met pinnen niet afleiden door iets of iemand en zorg dat de ander afstand houdt, ga niet in op een WhatsApp bericht van een kleindochter of nicht die om geld vraagt en geef nooit uw pincode en wachtwoorden aan derden.
- En vindt u het bankieren moeilijk worden voor u zelf, maak een afspraak met uw bank. Zij denken graag met u mee en er zijn veilige oplossingen voor.

Vriendelijke groet, Marianne.

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind,
PKN (hervormd) Langerak
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. A. Snoek, secretaris,
PKN (hervormd), Kesteren
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512
Tevens adres voor kopij.
E-mail: j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. Belder,
PKN (hervormd) Harskamp
Mevrouw M.A. Tanis,
Christ. Geref., Goedereede
Dr. A.A. Teeuw,
PKN (hervormd), Ridderkerk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar).

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of
ledenadministratie Kracht naar Kruis,
Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te
Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net